

Diumenge gener 13, 1963

20 Gawn Avenue, Middletown, Conn.

Estimat amic:

Perfecte la lletra sobre el vostre fill. Estic segur que no n'hi ha pas gaires de les seves qualitats a Wesleyan, però els nostres standards són diferents dels d'ací. El divendres vinent intentaré veure al Director d'admissions, si és en el Campus. La lletra d'en Cornelius pot ajudar i veuré si cal insistir-hi prop del President. La meva temença és que la gent d'admissions veurà l'informe del Headmaster i això pot actuar com agent inhibidor. Potser no, ja veurem. De totes maneres no cal pas creure que l'Hotel que no heu anat es millor que el que han anat, la diferència és sens dubte apreciable entre un College i un Lycée però no entre dos Colleges sobretot en aquesta part del país, vull dir l'Est.

Moltes gràcies pels llibres l'envio del quals m'anuncien. Recordo ara que vaig trobar a faltar les "Formes de vida catalana" per la meva novel·la. Admiro no solament la vostra productivitat sinó també el vostre étan vital en portar coses a l'imprensa. No sé pas ben bé d'on ve aquesta meua manca d'étan vital en aquest milieu. Potser perquè el modo de pensar de les Gesiteswisscschaften és estrany ací. Fa anys el meu "spranger y la ciencias del espíritu" fou traduït. Voldreu veure que no he llegit mai la traducció i que no sé on la tinc? Altres llibres meus, particularment "tema y variaciones de la personalidad" podrien haver estat publicats fa temps. Però mai he sentit cap entusiasme per l'idea. Lo pitjor de tot es que aquesta desgana s'ha estès a la meua novel·la, que podria donar-me quartos i que no sortirà pas amb el meu nom. No sé res de la meua traductora. Penso donar-hi l'ultimatum qualsevol dia. Voldria dedicar aquesta primavera dues conferències, una al cirurgià i l'altra al metge que tant bé em varen atendre el Desembre passat. Potser això trencarà el gel. Ho dubto. Malgrat el meu cosmopolitisme, potser gràcies a ell, em sento tempestualment molt arrelat a la terra catalana i les arrels són tan fondes que penetren fins el magma primordial ibèric. I molt llatí. Aquests sentiments no són pas cap aperitiu. Potser hi ha també un cert ressentiment per haver tingut que orientar les activitats professionals ("il faut tenter de vivre") en una direcció pas massa del meu agrat. El cas es, però, que em trobo bé en aquest país on hi tinc molts bons amics i on la gent ha estat sempre molt gentil amb nosaltres. El fet es que l'home és ben complicat o que ens el compliquem nosaltres mateixos.

Estic d'acord amb el vostre comentari sobre els Congressos. Acostumava a anar-hi a Europa, l'últim fou el Congrès Descartes on encara hi vaig veure vells professors meus, Nicolai Hartmann, Liebert, Max Dessoir. Aplaudeixo les paraules de William James sobre aquesta mena de reunions: "..... Mir scheirt dars das Zusammenlechan von Philosophen wenig mehr ist als eine Organisation von Missverständnis misser" (és una lletra a Flouaoy que lleigeixo en alemany).

Mantingueu-vos bo. Fins ben aviat,

Ben cordialment,

J. Roura-Parella

Gener 16

En el moment que surto de casa per anar donar l'última classe del semestre rebo els vostres llibres. Moltes gràcies.